

Jeg meente dog, at det var tvivlsomt, om de vare over 1,500 Rd., men han stod nu paa, at de vare over 1,800 Rd. Jeg kan nævne den ærede Rigsdagsmand et andet Exempel i samme Retning. Han talte om en Gaard paa 6 Tønder Hartkorn. Vi have indtil for kort Tid siden haft en Rigsdagsmand mellem os, hvem jeg beklager, at vi ikke have længere, uden at jeg dog i mindste Maade beklager, at vi have hans Eftermand, den nye Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Rosentrang) her; det var Laurids Schøler. Saavidt jeg veed, er hans Gaard netop paa 3 Tdr. Hartkorn, og han har i sin Tid meldt sig som valgberettiget til Lands-thinget paa Grund af en Indtægt af over 1,200 Rd. Saadanne Beregningers Rigtighed er meget vanskelig at kontrollere, og jeg vil derfor ogsaa see noget Nærmere om de nævnte Lister over Skattepligtige, før jeg ubetinget slaaer Tid til dem. Jeg havde slet ikke tænkt paa at gaae ind herpaa — thi i Grunden er det baade kjedsommeligt og uhyggeligt at indlade sig paa en Debat af den Natur — men jeg har meent det nødvendigt at sige den ærede Rigsdagsmand for Alsens, hvorfor han ikke har kunnet tilfredsstille mig ved sin forsøgte Godtgjørelse af, at det, som den ærede Ordfører igaar havde sagt, var grundigt. Idet jeg nu vender tilbage til, hvad den ærede Ordfører igaar sagde, skal jeg bemærke, at een Ting glemte han, og det har heller ingen af dem, der idag have villet hævde hans Standpunkt, taget med, og det er, hvad enten vi saa tale om en Landmand, en Kjøbmand eller en Haandværker, ja, om det saa er om en Skibsreder eller hvilken som helst anden Næringsdrivende, saa vil hans Bedrift sædvanligen kunne fortsættes af hans Enke og Børn. Han er derfor ikke saaledes opfordret eller tvungen til at sørge for deres fremtidige Forsørgelse, som Embedsmanden er det, da det jo ikke er Skik og Brug hos os, naar en Minister, en General, en Birkedommer eller en hvilken som helst anden Embedsmand dør, at saa hans Enke eller hans Børn kunne fortsætte hans Bedrift. Denne store Alighed er tilstede, og, om man end troer at kunne stille Embedsmændene nok saa heldig i andre Retninger i Modsetning til

andre Samfundsclasser, saa ere de dog i dette Stykke uheldig stillede, og det er ogsaa det, som er Grunden til, at der for dem maa tænkes paa en Efterløn. Nu er det ganske vist, som sagt, et Hovedspørgsmaal, om den Løn, som vi have bestemt for Embedsmændene, er passende eller ikke. Dette Spørgsmaal skal jeg imidlertid, jeg gjentager det, ikke indlade mig paa at drøfte. Men hvorfra kommer Lønnen? Den kommer fra Statskassen. Hvorfra kommer Efterlønnen? Den kommer ogsaa fra Statskassen. Og hvorfra skulle de Procenter endelig komme, hvormed Embedsmanden nu paatænkes selv at skulle sørge for sin egen Efterløn? De skulle ogsaa komme fra Statskassen, saafremt Embedsmanden da, som før sagt, ikke er født med 3, 4, 5—6 pCt. i Lommen. Hvis han ikke er det, maae vi ikke hilde os ind, at Embedsmanden i fjerneste Maade kommer til at sørge anderledes for sin Efterløn ved selv at afgive de omtalte 3, 4, 5—6 pCt., end han hidtil gjør. Vorne vi Embedsmanden for høit, saa bør vi nedsette hans Løn, den Løn, som han aarlig skal oppebære, stadig med Efterlønnen for Die, men er Lønnen ikke for høj, saa skulle vi ikke tvinge ham til af denne Løn, der ikke er nogen utilbørlig Løn, at afstaae, om det saa kun var, som den høitærede Finanzminister forleden talte om, 2 pCt., ja ikke, om det saa end kun var $\frac{1}{2}$ pCt. Vi bør give Embedsmanden i Løn, netop hvad hans Gjening er værd, idet vi stadig have hans Efterløn for Die, ikke en Skilling mere og ikke en Skilling mindre; det bør vi gjøre, eller det bør vi idetmindste hilde os ind at gjøre. Dersom vi troe, at Forslaget om, at Embedsmanden paa den her paatænkte Maade selv skal sørge for sin Efterløn, er godt, tilbørligt og forsvarligt, saa bør vi attsaa give ham saameget mere, end han ellers skulde have, som de Procenter, hvilke han aarlig skal undvære, ville beløbe sig til. Men hvorfor skulle vi saa gjøre det? Det er dog, forekommer det mig — ja, de Herrer maae undskyldte, at jeg bruger et saadant Udtryk — at gaae Peer Gantes Gjensvei. Saa hellere holde de omtalte Procenter tilbage og, hvis det saa skal være, lade Regjeringen, istedetfor at sende dem frem og til-